

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Kovátsits László (címe) ügyvéd által képviselt (felperes neve, címe) felperesnek a Papp Gábor Ügyvédi Iroda (címe; ügyintéző: dr. Papp Gábor ügyvéd) által képviselt (alperes neve, címe) alperes ellen sajtó-helyreigazítás iránt indult perében a Fővárosi Bíróság 2011. május 3-án kelt 19.P.21.677/2011/3. számú ítélete ellen az alperes részéről 5. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett részét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 15.000 (tizenötezer) forint + áfa fellebbezési költséget, valamint a Magyar Államnak külön felhívásra 36.000 (harminchatezer) forint fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság a felperes által kezdeményezett sajtó-helyreigazítási eljárásban ítéletével arra kötelezte az alperest, hogy az általa üzemeltetett ... oldalon ...-án közzétett „... értékpapír-vétel: Az a jó cég, amelyben ... is részvényes” című közleménnyel azonos elérhetőséggel, az ítélet jogerőre emelkedésétől számított 8 napon belül, legalább 30 napra - ha az eredeti közlemény tovább is fennmarad, legalább annak fennmaradásáig - tegye közzé az alábbi közleményt: „Helyreigazítás: ...-án közzé tett „... értékpapír-vétel: Az a jó cég, amelyben ... is részvényes” című közleményünkben

- valótlanul állítottuk, hogy ... olyan részvényekkel rendelkezik, amelyből a ... is vásárolt

- olyan hamis látszatot keltettünk, hogy az önkormányzati cég azért vásárolt egy bizonyos részvényt, mert a cégnek részvényese, ... polgármester is. A valóságban ilyen részvények a vásárláskor már nem voltak a tulajdonában.
- valótlanul híreszteltük, hogy a ... szervezeti felépítéséről, döntéseiről és annak megalapozottságáról a kerületi képviselőknek ne lenne információi. A valóságban a cég ezekről a kérdésekről rendszeresen tájékoztatja a képviselő testület tagjait.
- valótlanul híreszteltük, hogy az eszközekezelőnek ne lenne beszámolási kötelezettsége a képviselő testület felé, mert ez a kötelezettség a jogszabályok és a kft szervezeti és működési szabályzata alapján is fennáll."

Kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 20.000 forint perköltséget, míg az ezt meghaladó keresetet elutasította.

A le nem rótt illetékről úgy rendelkezett, hogy abból a felperes 3.000 forintot, míg az alperes 24.000 forintot köteles a Magyar Államnak külön felhívásra megfizetni.

Az ítélet indokolásában ismertette az Alkotmány 2. § (1) bekezdését, 8. § (1) bekezdését, 61. § (1) bekezdését, a sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvény 4. § (1) és (3) bekezdését, 10. §-át, 16. §-át, 12. §-ának (1) bekezdését, 18. §-át, a PK 12. számú állásfoglalást, a Ptk. 85. § (1) bekezdését, a PK 13-14. számú állásfoglalását, valamint az Alkotmánybíróság 30/1992. (V. 26.) AB számú és a 36/1994.(VI. 24.) AB számú határozatát.

A részvények vásárlása és tulajdonlása tekintetében a felperes azt kifogásolta, hogy a cikk szerint olyan cégtől vásárolt a ... által alapított kft. részvényeket, ahol ő is részvényesként szerepel. Ezzel azt a hamis látszatot keltette, hogy a vásárlásra személye miatt került sor. Az eljárás során a felperes igazolta, hogy a vétel idején már nem rendelkezett részvényekkel, így arra nem a személyére tekintettel került sor, ezért ebben a vonatkozásban az elsőfokú bíróság a Pp. 345. § (3) bekezdése alapján a helyreigazítást elrendelte.

A rossz hír keltésére vonatkozó kereseti kérelmet azonban az elsőfokú bíróság elutasította, mert a PK 12. számú állásfoglalás I. pontja alapján a személyiségi jog megsértésének a deklarálására, külön elégtétel adására, nyilatkozattételre a sajtó-helyreigazítás keretében nincs lehetőség.

A tájékoztatás és tájékozódás körében írtakból a felperes azt kifogásolta, hogy ...-s önkormányzati képviselőkre hivatkozással a ... szerint a ... nem adott tájékoztatást üzletpolitikájáról, illetve a konkrét tranzakciókról. E kitétel esetén a keresetösségi jogot az elsőfokú bíróság hivatalból vizsgálta és megállapította, hogy az a felperesi hivatkozás, miszerint a cikk egésze alapvetően a személyével, vagyonbevallásával, illetve az ezzel kapcsolatos vélt problémáival foglalkozott, valamint a felperes a ... Szervezetet alapító és tulajdonló ... törvényes képviselője, emiatt érintettsége fennáll, jogilag helytálló. Miután az alperes részéről a közlés valóságtartalma bizonyításra nem került, ezért e körben is elrendelte az elsőfokú bíróság a helyreigazítást.

A perköltség viseléséről a Pp. 81. § (1) bekezdése alapján határozott.

Az ítélet ellen az alperes terjesztett elő fellebbezést, kérte annak megváltoztatását és a kereset teljes elutasítását.

Fellebbezés kiegészítésében előadta, hogy a perbeli cikk nem a felperes személyéről, hanem a ... tevékenységéről, gazdálkodásáról szól. Arra is hivatkozott, hogy a felperes részvényvásárlását, tulajdonlását illetően az újságíró a parlament honlapjáról letölthető vagyonnyilatkozat adataira támaszkodott. Azt maga a felperes sem vitatta, hogy a részvényei eladása és a kft. részvényvásárlása közt mindössze egy rövid idő telt el, de annak egyébként sincs jelentősége, mivel teljesen lényegtelen, közömbös körülmény az, hogy a felperes időközben - néhány nappal korábban - eladta-e részvényeit, mert a részvényvásárlás „küszöbén” még rendelkezett azokkal. Kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság e körben a Pp. 221. § (1) bekezdésében írt indokolási kötelezettségének nem tett eleget. Előadta, hogy a szabad véleménynyilvánítás körébe tartozik az, hogy a cikkíró szerint a felperes személye a cég részvényeire köthető.

A rossz hír keltése tekintetében elfogadta az elsőfokú bíróság döntését és annak indokolását is, azonban a „tájékoztatás és tájékozódás” miatti közlés vonatkozásában a PK 13. számú állásfoglalásban írtakra figyelemmel megítélése szerint tévesen jutott az elsőfokú bíróság arra a következtetésre, hogy a felperes érintettsége fennáll, mert a cikk címe ugyan utal a felperes személyére, azonban annak egésze nem a felperesről, hanem a ... tevékenységéről, szervezetéről számolt be. Az pedig nem alapozza meg a felperes keresetességi jogát, hogy a gazdasági társaság alapítója, illetve az önkormányzat törvényes képviselője.

Hivatkozott arra is, hogy a cikkíró az ... politikus álláspontját, véleményét közvetítette, így a PK 12. számú állásfoglalás III. pontja alapján sajtó-helyreigazításnak nincs helye.

A felperes az elsőfokú bíróság ítéletének a helybenhagyását kérte.

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a fellebbezési kérelem és ellenkérelem keretei között bírálta felül a Pp. 253. § (3) bekezdése alapján.

Az elsőfokú bíróság a szükséges bizonyítási eljárást lefolytatta, annak alapján helytálló jogi következtetésre jutott, érdemi döntésével a Fővárosi Ítéltábla teljes körűen egyetértett.

Az elsőfokú bíróság az alkalmazandó jogszabályokat teljes körűen felsorolta, ezért azokra a másodfokú bíróság csak visszautal az alábbiak kiemelése mellett:

A Fővárosi Ítéltábla mindenekelőtt azt hangsúlyozza, hogy a sajtó-helyreigazítási eljárás különleges személyiségvédelmi eszköz, amelynek alkalmazására csak a speciális szabályokban előírt módon és feltételek fennállása esetén van lehetőség.

A sajtóközlemények tartalmi helytállóságáért a sajtó objektív felelősséggel tartozik.

A 2010. évi CIV. törvény (Smtv.) 4. § (1) bekezdése szerint a Magyar Köztársaság jogrendje elismeri és védi a sajtó szabadságát, továbbá a 10. § értelmében mindenkinek joga van arra, hogy megfelelően tájékoztassák, és a médiatartalom-

szolgáltatónak a hiteles, gyors és pontos tájékoztatás a feladata [13. § (1) bekezdés].

A törvény 12. § (1) bekezdése alapján, ha valakiről bármely médiatartalomban valótlan tényt állítanak, híresztelnek vagy való tényeket hamis színben tüntetnek fel, akkor az érintett követelheti olyan közlemény közzétételét, amelyből kitűnik, hogy a közlemény mely tényállítása valótlan, illetve mely tényeket tüntet fel hamis színben, továbbá melyek a való tények.

A sajtó-helyreigazítási eljárásban a bizonyítás sajátos szabályai érvényesülnek (PK 14. számú állásfoglalás).

Tekintettel arra, hogy a sajtószerv feladata a hiteles, gyors, pontos, valósághű tájékoztatás, ezért a sajtószerv már a peres eljárást megelőzően is csak akkor jogosult megtagadni a határidőben kért helyreigazítás közlését, ha a helyreigazítási kérelemben előadottakat - a cikk megírásakor már rendelkezésére álló bizonyítékokkal - nyomban meg tudja cáfolni [Pp. 342. § (2) bekezdés].

A peres eljárásban a bíróságnak soron kívül kell eljárnia, tehát ez az eljárás egy gyorsított eljárás, amelynek során bizonyítás felvételének csak olyan bizonyítékokra vonatkozóan van helye, amelyek a tárgyaláson rendelkezésre állnak, és amelyek alkalmasak lehetnek arra, hogy a közlemény kifogásolt tényállításainak valóságát nyomban igazolják, vagy a keresetben előadottakat nyomban megcáfolják [Pp. 345. § (2) bek.].

A sajtóközlemény kifogásolt tényállításának valóságát tehát a sajtószerv köteles bizonyítani.

Az elsőfokú bíróság az első tárgyalásra történő idézéssel együtt felhívta az alperest a bizonyítási kötelezettségre, így a Pp.141. § (2) és (6) bekezdésében írt általános jogszabályi előírások sem sérültek.

A Fővárosi Ítéltábla ezen rendelkezéseket figyelembe véve arra az álláspontra jutott, hogy az alperes a peres eljárás során az őt terhelő bizonyítási kötelezettségnek nem tett eleget, a tárgyaláson nem jelent meg, ellenkérelmet nem terjesztett elő, ezért az elsőfokú bíróság helyesen járt el, amikor a rendelkezésére álló adatok alapján határozott, amely döntésével a másodfokú bíróság is egyetértett. Az alperes fellebbezésében ugyan cáfolta a felperesi keresetben foglaltakat és vitatta az elsőfokú bíróság által elrendelt helyreigazítási kötelezettségét, azonban jogorvoslati kérelméhez okirati vagy egyéb bizonyítékot nem csatolt.

Hivatkozásait a Fővárosi Ítéltábla sem a sajtó-helyreigazítási eljárásra vonatkozó - fent idézett - speciális bizonyítási szabályok, sem a Pp. 235. § (1) bekezdésének rendelkezése alapján nem vehette figyelembe, mely szerint a fellebbezésben új tény állítására, illetve új bizonyíték előadására akkor kerülhet sor, ha az új tény vagy az új bizonyíték az elsőfokú határozat meghozatalát követően jutott a fellebbező fél tudomására. A bizonyítás megengedhetősége esetén a félnek valószínűsítienie kell, hogy az új tényről, bizonyítékról mikor szerzett tudomást.

E kötelezettségének sem tett eleget az alperes, azonban ez egyébként sem releváns, mivel a sajtó-helyreigazítási eljárásra vonatkozó rendelkezések szerint a sajtószervnek elviekben már a kifogásolt közlemény megjelentetésekor rendelkezésére kell állnia az azt alátámasztó bizonyítékoknak.

Mivel a mulasztásos ítélet meghozatalának eljárásjogi feltételei fennálltak, ezért a fellebbezési eljárásban nincs lehetőség az elsőfokú eljárás során elő nem adott tények, bizonyítékok figyelembe vételére.

A Fővárosi Ítéltábla mindezekre tekintettel az alperes fellebbezésében foglaltakat figyelmen kívül hagyva a Pp. 253. § (2) bekezdése, valamint a Pp. 254. § (3) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság ítéletét - annak helyes indokaira utalással - helybenhagyta és az alaptalanul fellebbező felperest a Pp. 239. §-án keresztül érvényesülő Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte a perköltség megfizetésére, figyelemmel a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdésére és 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. §-ában foglaltakra is.

Budapest, 2011. október 6.

Kizmanné dr. Oszkó Marianne s.k.
a tanács elnöke

Dr. Győriné dr. Maurer Amália s.k.. Kisbán Tamás s.k.
előadó bíró

bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő